

ben is sok panasz merült föl a hazai iparfejlesztésről és a közszállításokról szóló törvény végrehajtása ellen. A közintézmények intézői a legtöbb esetben figyelmen kívül hagyják e törvény intencióit. Az iparfejlesztés terén a kisipar támogatása teljesen fennakadt. A segélyezés rendszerének megváltozása képezte egy országos kamarai értekezlet tanácskozásának tárgyát, de e rendszerváltozás még ez ideig nem következett be, a régi rendszer ugy látszik, hatályon kívül helyeztetett, úgy, hogy a kisiparosok támogatása ez évben is teljesen szünetelt. Sürgős szükségnek mutatkozik a hatósági munkaközvetítőknek a nagyobb vidéki gócpontokon való létesítése. Közökhaját képez az ipartestületek hatáskörének kiterjesztése, a munkaviszony szabályozása, az ipari hitel kérdésének megoldása. Ez évben is ki kell emelnünk az ipari szövetkezeteink dicséretre méltó működését, amelyek nagy szociális hatásokon kívül kiváló szép üzleteredményt is produkáltak. Az iparoktatás évről-évre fokozatosan fejlődik, a nagy előszeretettel keresett szegedi felsőipariskola a jövő évben már hatalmas arányú s a modern tanítás minden feltételeivel rendelkező saját épületébe fog költözni. Végzett növendékei azonnal jó elhelyezést kapnak.

A szakiskola épülete teljesen a már ismét megnyíló faipari szakiskola céljaira rendeztetik be; ebben az iskolában fognak oktatást nyerni az asztalos ipar s ezzel rokoniparok tanoncái is. Az iparpártolási mozgalmak ez évben is a múlt évekhez voltak hasonlóak.

A kereskedelemben a folyton emelkedő drágaság mind jobban és jobban csökkent a vásárlási kedvet s e miatt az általános forgalom, dacára a jó közepes termés-eredményeknek, alig emelkedett. Csak szezonszerűleg egyes kereskedelmi ágakban mutatkozott némi fellendülés. Így

a gabonakereskedelemben a forgalom elég élénk volt, dacára a magas áraknak s dacára a nagy vagonhiánynak. Az állatkereskedelem már a sok egészségügyi zárlat miatt nagyon nyomott volt. A borkereskedés forgalma kielégítő volt, habár ez is sokat szenvedett a hatósági mintapincék versenye, a szállítási mizériák s az előirt nyilvántartás vezetése miatt. A fakereskedelem a fellendült építkezés folytán szép eredményeket ért el. A kereskedelem többi ágainál a drágaság miatt inkább az olcsóbb áruk és cikkek forgalma emelkedett, mely az üzlet eredményét jelentékenyen nem befolyásolta.

Általános a panasz a megrendelgyűjtés rendelkezéseinek kijátszása, a tanonchiány, a vasuti szállítási nehézségek s a fogyasztási szövetkezeteknek, hivatalos oldalról is támogatott versenye miatt. Sürgősen szükséges a tisztességtelen verseny, a vasárnapi munkaszünet, a kereskedelmi alkalmazottak és magántisztviselők jogviszonyát szabályozó, az elavult csődtörvény és a csődön kívüli egyezség ügyét rendező törvények mielőbbi reformja, illetve megalkotása.

A pénz- és banküzleti viszonyok az elmúlt év első felében elég kedvezőek voltak, pénzhiány mutatkozott, ami bizonyos mérvű alapítási lázat idézett elő, de amál súlyosabbakká váltak, különösen az év utolsó negyedében, amikor a feszült politikai viszonyok bizonytalansága bénítólag hatott a hitelviszonyokra is.

Közlekedésügy terén nagyobb alkotás nem fordult elő a múlt évben, pedig a szállítási bajok mielőbbi orvoslása hazánk egyik elsőrangú közgazdasági érdeke.

Az alsóbbrendű vasutakról, az utakról szóló, régen elkészült törvényjavaslatok reformjára is nagy szükség van. Kamarai érdekelttségünk nagy súlyt helyez a Maros folyó hajózhatóvá tételére, mely nemcsak egy nagy és hatalmas termékeny

vidék mezőgazdasági terményeinek olcsó szállítását, hanem a tömegárúknak fa, szén, kő stb. a nagyalföldre való özönlését biztosítaná. Ez által lehetővé tenné az alföldi városok kövezését s az Alföldön annyira szükséges jó kőutak olcsóbb elkészítését is.

Mit tárgyalt a közgyűlés?

(Folytatják holnap. — Telkeket vásárolt a város. — Vita a póthitel körül. — Egy kis izgalom. — A hatósági cselédközvetítő.)

(Saját tudósítónktól.) A decemberi közgyűlés tárgysorozatának hátralévő pontjait tárgyalta ma délután négy órakor a város törvényhatósági bizottsága, azonban a végére ma sem jutott el. Holnap folytatják a közgyűlést, amelyen az időközben fölmerült póttárgyak nyernek majd elintézését.

A ma délutáni közgyűlés négy órától hat óráig tartott s azért nyult ilyen hosszúra, mert egy-egy tárgy körül, hosszas, sőt izgalmas viták keletkeztek. Így például a Szegedi Gazdasági Egyesület részére kért városi telek átengedése ügyében csupán egyszerű névszerű szavazásnak volt helye, mert a múlt közgyűlésen a tárgy fölött való vitát a polgármester berekesztette — azonban Kiss Gyula és Pillich Kálmán bizottsági tagok mindenáron ismét foglalkozni kívántak a kérdéssel. Közbeszólások röpködtek a pad-sorokból, zaj támadt s a közgyűlési csengő folyton működött. Pillich Kálmán mindamellett beszélt, de nem lehetett hallani, hogy mit. Az izgalmat az elnöklő polgármester végül megszüntette azzal, hogy Pillich Kálmántól megvonta a szót. A város fejlődése szempontjából egyik legfontosabb tárgya volt a közgyűlésnek a hatósági cselédközvetítő kérdése, amelynek fölállításához a közgyűlés a tanács javaslata értelmében — kevés módosítással — hozzájárult. Részletes tudósításunk itt következik:

Julia: Mert elvált a férjétől!
Lujza: Ah!
Julia: Igen.
Lujza: És kinek volt igaza?
Julia: A férjének.
Lujza: Na, szép dolog! Ezt nem hittem volna Pochetteről.
Julia: Én sem. Ő csinos és illedelmes volt. De április óta, amióta új férjet kapott, teljesen megváltozott.
Lujza: A mostani viszonyok közt így van.
Julia: Az új évszázad!
Lujza: Ha nekem egy ilyen kreaturám lenne, aki ilyen csinyt követ el, én nem tartanám tovább magamnál. És csodálkozom azon, hogy ön olyan gyöngeséget és elnézést tanusított Pochett asszonnyal szemben.
Julia: De hiszen ő az én leányom, még ha rossz magaviseletet tanusított is.
Lujza: És kivel feledkezett meg a kötelességéről?
Julia: Egy republikánussal.
Lujza: Ah, a pokolba kerül.
Julia: Nem hiszem, mert majd megbánja vétkét. Nemde, Pochette? Megígérté, hogy elmegy Lourdesbe.
Lujza: Erről már olvastam egy könyvet.
Julia: Lourdesről?
Lujza: Igen egy sárga könyvet, amelyet a mama nagyszerűnek, a papa nevetségesnek mondott.
Julia: Nálunk otthon ép ellenkező a véleménykülönbség. A könyvben a 92.000 számot olvastam.
Lujza: Ez bizonyosan a csodák száma.
Julia: Igen?

(Egy ideig hallgatnak.)
Lujza: Juli!
Julia: Mi az?
Lujza: Én nagyon szeretném, ha kis fiam volnának.
Julia: Akkor férjhez kell menned, előbb nem jönnek meg.
Lujza: De mégis, néha . . . olykor.
Julia: Lehetetlen.
Lujza: Én hallottam, amikor ilyesmiről beszéltek. Csak az embernek kell . . . nem, én nem tudnám magam erre elhatározni.
Julia: De mondd el mégis!
Lujza: Ehez cselédeánynak kell lenni. Másféleképpen nem lehet megszínálni.
Julia: Hát honnan tudod te mindezt?
Lujza: A minap történt meg nálunk ilyen dolog Rózával, a szobaleánnyal. Kis fiam született, pedig nincs férje. Én hallottam, amikor a mamám egy látogatóban levő barátnőjének azt mondotta: Hisz maga tudja, hogy az ilyen fajta népségnek mindig megszületik a gyereke, még mielőtt férjhez ment volna! Látod?
Julia: Ezt nem tudtam. Ez igen furcsa és nevetséges. De miért?
Lujza: Eleget lörtem rajta a fejemet.
Julia: És kitaláltad már az okát?
Lujza: Még nem.
Julia: Megmondod nekem, ha kitaláld?
Lujza: Mindenesetre. De mégis nekem olyan gyönyörűséget okozna, ha egy kis picikém volna, hogy szívesen lennék ezért még szobaleány is. De csak itt a mamánál s más háznál sehol. Ha neked volna egy kicsikéd, milyen nevet adnál neki?

Julia: Nem tudom. Én mindig csak leányokra gondoltam.
Lujza: Én Raoulnak nevezném.
Julia: Olyan nagyon tetszik neked ez a név?
Lujza: Nagyon. A legelső fiamat erre a névre fogom keresztelni. Amikor egész egyedül vagyok, ráírok valamit egy szelet papirosra . . . vagy meg mondom neki, amit akarok, vagy ami épen eszembe jut.
Julia: Kinek?
Lujza: Raoulnak: „Te kedves Raoulom, én szeretlek téged, én várom rád! Jöjj hamar!”
Julia: Te bolond vagy és egészen másféleképpen gondolkodol, mint bárki más. Gyere az ebédlőbe vacsorálni.

Ugyanaznap este Lujza szülői ott vannak a hálószobájában, apán és anyán a legnagyobb megütközés tükröződik vissza. Az apa így szól:

— De fiam, ez a leány lehetetlen az ő tizenkét esztendejével.

Az anya így felel:

— Ime, olvasd el ezt a szelet papírost, amelyet a párnája alatt találtam. Ez világosan megmond mindent:

„Te kedves Raoulom, én szeretlek; én várlak téged, jöjj gyorsan!”

— Lujzának tehát randevuja van. Ez bizonyítja, hogy nagyon furcsa kis hölgyike lesz belőle. Ez rémes. Én kifaggtam, összeszedtem, sirva fakadt, de nem vállalt be semmit . . .